Ч. 112. Субота 22 мая (4 червня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Делеґациї. — Справа ревізиї процесу Драйфуса. — Анґлійці в Тибеті. — З поля російско-японьскої війни).

Сесия Делеґаций добігає до кінця. Австрийска Делеґация ухвалила оногди кредит окупацийний і етат маринарки і залагодила тим найважнійшу часть своєї роботи. Тепер відбуде ся ще лиш формальне засїданє австрийскої Делеґациї, щоби сконстатувати згоду з ухвалами угорскої Делеґациї. З послїдного засїданя найзамітнїйшою була бесїда команданта маринарки, адмірала Спавна, котрий сказав, що австрийска маринарка буде мати до півтора року таке саме число панцирних кораблїв як з початком сїмдесяти років. Военна маринарка одержить в як найкоротшім часї одностайну фльоту торпедову найновійшої конструкциї.

Франция для відміни має знов голосну аферу Драйфуса. Як звістно, трибунал касацийний зарядив ревізию процесу Драйфуса. Радник тогож трибуналу, Атален, одержав приказ вияснити справу сьвідка Чернуского, котрий в процесї Драйфуса зізнавав фальшиво. Атален був переконаний, що слїди підкупства Чернуского знайде в книгах міністерства війни і длятого пішов до того бюра. На своє превелике диво застав він тут офіцира д'Отріша, як той в якійсь книзї щось вискробував і поправляв. На питанє Аталена, що він робить, д'Ортіш дуже змішаний відповів, що він мусить яко сьвідок ставати в ревізиї процесу Драйфуса перед трибуналом касацийним і длятого робить в книгах поправки, щоби они згоджували ся з его зізнанями. Показало ся, що в книзї в тім місци, де д'Отріш зачав вискробувати, було записано: На кошти подорожі 625 франків, передав 5000 франків. Австерлїцови передав 20.000 франків. Дата вписаня сих чисел єсть згідна з датою процесу в Ренн в серпни 1898 р. Атален питав дальше, чи тих 25.000 франків то не нагорода за фальшиві зізнаня Чернуского яко сьвідка в Ренн. Д'Отріш відповів на те, що він не може дати ніякого поясненя в справі сеї суми. Тоді зроблено ревізию і знайдено лист капітана Франсоа, котрий належав також до недавна до вивідуючого бюра в міністерстві війни. Той лист був відповідю на письмо д'Ортіша, в котрім він напоминав капітана до осторожности, бо трибунал касацийний хоче справу Чернуского дуже докладно розслїдити. Франсоа в знайденім листї відповів, що для більшої певности буде все заперечувати.

Анґлійска експедиция до Тибету знайшла ся здаєсь в небезпечнім положеню і скоро не наспіє поміч, Тибетанцї готові їй конець зробити. Послїдна битва з Тибетанцями, хоч і скінчила ся остаточно побідою Анґлійців, наробила їм такої страти, що о дальшім походї до Льгаси мабуть вже й бесїди не може бути. З Янґце в Тибеті доносять, що межи обома сторонами відбула ся оногди велика битва, котра тревала чотирнайцять годин, а в котрій Тибетанцї бороли ся дуже завзято і з незвичайною відвагою. Здавало ся якийсь час, що Тибетанцї замкнуть анґлійский табор зі всїх сторін, бо неприятель заняв був дуже сильні становища в кріпости та зачав був укріпляти село по правій стороні табора у віддали 1000 метрів. Анґлійцї окружили село досьвіта з трох сторін а в однім з домів вибили великий отвір за помочию стрільної бавовни. Село однакож складало ся з цїлого ряду камінних домів, котрі треба було здобувати один по другім. Борба вела ся цїлими годинами. Нараз випали Тибетанцї зі своєї кріпости і пустились своїм на поміч під ослоною муру, котрий ще не докінчено на просторі 500 метрів. Огонь піхоти і з пушок Максіма змів всїх, що спішили на поміч, але они ще й ранені боронили ся до послїдного і не хотїли піддати ся. Страти анґлійскі суть дуже великі.

По занятю Дального настала на поли російско-японьскої війни мала застоя, як звичайно по більшій битві, коли роблять приготовленя до дальшого атаку. Японцї лагодять ся

ОТЕЦЬ І СИН.

(З мадярского — *Оскара Крікена*).

— Стій! Хто іде? — залунав сильний голос серед тихої ночи і готове до оборони оружие піднесло ся до гори...

— Патруля! — відповів голос з пітьми.

— Оклик?

— Вецано! — відповів командант патрулї і наблизив ся на три кроки. Вартовий віддав войскову почесть.

— Все в порядку? — спитав офіцир.

Вояк притакнув.

— А сусїдні вартові?

— Від лївого не маю ніякого сиґналу вже з чверть години! — відповів вояк.

— Хто там стоїть?

— Інфантерист Педроні.

— А, сей! — пробурмотів офіцир. — Добре! Памятайте, що неприятель стоїть дуже близько і не забувайте, що в війнї приписи строгі.

Патруля пішла спокійно дальше. Офіцир почував якусь тайну радість та ішов легко і тихо наперед, немов бояв ся кого збудити. Кілька разів махнув шаблею, а вояки, що поступали за ним з оружием в руцї, чули як би придушений сьміх.

Темні стати наблизили ся до сего кінця скали, де понинна була стояти варта. При блїдім сьвітлї місяця, котрого проміні продерли ся крізь прогалину в хмарах, побачили Педроньго. Він сидів на камени і спав, а его карабін стояв припертий до колїн.

Поручник тихенько приступив до него і вхопив карабін. Аж тепер пробудив ся інфантерист і перебуджений зірвав ся з місця.

— Оклик! — крикнув змішаний, вириваючи карабін з рук офіцира.

— Вецано! — відповів поручник глумливо. — Тепер вже не потребуємо оклику, ви арештовані!

Сказавши се, поставив на нещастне місце другого вартового і вернув до свого відділу.

Наперед ішов Педроні, за ним поступало двох вояків з набитими карабінами і поручник з шаблею в руцї, а відтак знов двох вояків з насадженими баґнетами.

— Я був дуже умучений і тому заспав, — оправдував ся Педроні дрожачим голосом.

— Ані слова! На вартї мусить вояк забути, що він умучений.

В малім таборі повстало правдиве збіговище, коли побачено Педронього між блискучими баґнетами. Вояки були озлоблені на недбалого вартового, що заспав, не думаючи о тім, що від его чуйности зависить житє так многих его товаришів. Они знали, що его ждало, але ніхто его не жалував; в їх очах був він найгіршим чоловіком на сьвітї. Лише для его вітця, для старого капітана Педроньго, мали співчутє.

Коли сей почув рапорт поручника і зізнанє провинника, велів відобрати молодцеви баґнет і віддав его під сторожу. Відтак став скоро проходжувати ся попри розкладену ватру, а вояки могли при єї червонім сьвітлї замітити розпуку на сумнім лици свого настоятеля.

Капітан був чоловік строгий і неумолимий; цїла компанія поважала его за его справедливість.

Він мав трех синів. Двох померло; упали в битві — померли чесною смертию, бо лягли від неприятельского оружия. Третий, наймолодший, Павло, вже нераз засмутив вітця своїм поведенєм. Був кадетом, але за легкодушність здеґрадували его на простого вояка. Длятого хотів він того свого сина, котрого помимо его легкодушности сердечно любив, мати заєдно перед очима і постарав ся, що Павла приділено до его компаниї. А тепер ждав его обовязок, обжалувати власного сина. В тяжкій задумі затоплений, перебув капітан в таборі цїлу ніч і ходив попри ватру там і назад.

Коли він вкінци на хвилю сїв, приступила до него тихенько якась темна стать, що доси лежала під одним деревом. Се був перший поручник компаниї. Він уважно слїдив нещастного вітця цїлий час, але ждав, доки всї не позасипляють і аж тодї хотїв з ним говорити.

— Пане капітане! — сказав поручник, поклавши руку на плече свого команданта.

Капітан скоро обернув ся.

— А, се ви! Чому не спите?

— Я не міг заспати. Роздумую над тим, що жде нашого сина.

— Дякую вам, милий друже, — сказав старий і щиро стиснув офіцирови руку.

— Що гадаєте робити?

тепер з одної сторони до облоги Порт-Артура а з другої до атаку на армію Куропаткіна, котра після чутки з Чіфу має бути вже окружена Японцями з трох сторін а з четвертої приперта до хіньскої границї, де стоїть ґен. Ма зі своїм військом. Як би так дійство було, то на случай побіди Японців війска російскі були би змушені уступати на хіньску територию, де після межинародного права Хінцї мусїли би їх розоброювати.

О битві під Кінчу появила ся тепер урядова російска вість в слїдуючій формі: Як тепер переконано ся, наш відділ дня 26 мая по борбі з переважаючим чисельно ворогом опустив Кінчу, при чім полишені пушки зробив нездатними до ужитку. Наші страти в забитих і ранених виносять 30 оф'цирів і 800 вояків.

Новинки.

Львів дня 3-го червня 1904.

— **Курс кутя коний.** Заряд школи кутя коний, істнуючої при Академії ветеринарії у Львові, оповіщує, що другий шестимісячний курс кутя коний в р. 1904 розпічне ся дня 1 липня с. р. Ковальскі челядники, що хотять вписати ся на той курс, мають зголосити ся лично в місяци червни с. р. в канцеляриї згаданого заведеня (ул. Кохановского ч. 33) і предложити: 1) сьвідоцтво окінченої з добрим успіхом народної школи, 2) сьвідоцтво визволеня і 3) сьвідоцтво що найменше дволїтної практики. Ті, що не мають средств, можуть одержати запомоги або стипендиї з краєвого фонду.

— **Справа крадежи на почтї.** З Рогатина доносять: Слїдство в справі звістної крадежи в рогатиньскім урядї почтовім вже кінчить ся, а єго висліди дуже успішні. Именно один з драгонів підозріних о ту крадїж зізнав, що забрані гроші лежать закопані під мостом коло касарні на Бабинци під Рогатином. На вказане місце удав ся войсковий авдитор п. Вуйцїк і там після вказівки переведено глядане, але дармо. Тодї той драгон зізнав, що ті гроші мав там закопати другий драгон, Малошка, отже що в тій справі треба єго переслухати. П. Вуйцїк зробив так, але рівночасно у Львові, коли всї вояки вийшли з касарні і стояли в поли, переведено дуже строгу ревізию, при котрій на поді стайнї під бальком найдено гроші, сховані в коробці від цигар. Так остаточно справа вияснила ся. Именно сконстатовано, що крадежи допустив ся той Малошка і віддав гроші до переховання товаришеви Мандичеви. З цїлої украденої готівки недостає лише 60 корон.

— **Вибух кітла.** З Ясла доносять: В рафінериї нафти в Негловицях під Яслом, що належить до фірми „Ґартенберґ і Спілка," вибух оногди котел з кипячою нафтою, а струї горячої ропи полили ся на занятих при роботї рівників. Один з них, якийсь Бжостек, боре ся зі смертию, а двох инших потерпіло сильні попареня.

— **З Борині** коло Турки пишуть: Дня 23 мая, о 9-ій годині вечером, вибух пожар у господаря Варт. Хлипняча, начальника громади в Кривцї, турчаньского повіта. До години погоріло 13 загород, зложених з 25 будинків. У Хлипняча згоріли: кінь, ялівка, 13 овець, 5 пнїв пчіл, вози, січкарня, вся одїж і біле, 26 сувоїв полотна вартости більше як 200 корон і около 500 корон готівки. Цїла шкода виносить около 20.000 корон. Лише 3 погорільцї були обезпечені в краківскім товаристві на 3600 корон. Підозріний о підпалене арештований і відставлений до суду в Борини.

— **Смерть пачкаря.** В лїсї, належачім до громади Любінець, чесанівского повіта, найшла сими днями жандармерия тїло молодого жида, що лежало в віддаленю 100 кроків від російскої границї. Як пізнїйше показало ся, тим жидом був 17-лїтний Іцко Кампф, що походив з пограничного села в Росиї, сусїдуючого з Любінцем, котрий дня 16 мая перейшов австрийску границю в товаристві двох других пачкарів. Судово-лїкарска комісия, що перевела обдукцию, сконстатувала, що Кампф одержав два смертельні вистріли в голову і груди. Здогадують ся, що убийства допустили ся товариші Кампфа.

— **Огнї.** Дня 30 мая в ночи вибух в містечку Порохнику, ярославского повіта, грізний пожар в ринку і знищив десять домів. Лише завдяки зливі, яка попередного дня змочила стріхи домів, катастрофа не прибрала більших розмірів. У одного з погорільців, у котрого був значний запас готівки, стопило ся золото і срібло в одну брилу. — З Радехова доносять, що у Витковї новім, коло Радехова, погоріло оногди сто кількадесять домів. Погоріли також церков, почта і біжниця. В огни погибло 12 осіб.

— **Небезпечного злодія**, Гершка Банка, що утїк перед кільканайцятьми днями з войскового арешту, зловила вчера рано львівска полїция. Банк був обжалуваний о ряд крадежий з взломом.

— **Страшне убийство.** В Кракові зайшов страшний случай душегубства, доконаного служницею на своїй пани. Від п. Анни Боґуцкої, жінки ґімназияльного професора, хотїла відійти зі служби 19-лїтна Анна Барткївна. Коли службодателька не хотїла на те згодити ся, Барткївна кинула ся на неї з тяжким сїкачем, поранила їй руки і завдала тяжку рану в чоло а дві в карк. П. Боґуцка зімлїла і упала. Тодї служниця забрала свої манатки, замкнула мешкане і утекла. Аж по двох годинах вернув зі школи 10-лїтний син п. Боґуцкої і дїставшись до мешканя через вибиту шибу, побачив матїр в калюжи крови. П. Боґуцка померла о 4-ій годинї пополудни. Утїкшої служницї, родом з Велички, полїция доси не відшукала.

— **Репертуар руского театру** на гостинних виступах в Ярославі. Субота, дня 4 с. м. „Дїти Ванюшина", драма в 4 д. Найденова; недїля, 5 с м. при співучасти оркестри войскової 88 п. п.: „Запорожець за Дунаєм", опера в 3 д. Артемовского і „Вечерницї" дїло музичне в 1 д. Ніщиньского; ві второк, 7 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", драма в 5 д зі співами і танцями М. Старицкого; четвер, д. 9 с. м. „Відьма", фантастична оперета в 5 д. Яновскої музика Лисенка; субота, 11 с. м. перший виступ п. А. Гаєка, тенора опери в Люблянї: „Ямарї", оперета в 3 д Целера; недїля, 12 с. м. „Невольник", образ на історичнім тлї в 5 д. зі співами М. Кропивницкого. — Дальший репертуар слїдує. — Саля в товаристві „Gwiazda". Білети в розпродажи в цукорни п. Гемпля. Абонамент на 6 вистав 10 корон. Початок точно о годинї 8 вечером.

— **Білети на великий духовний концерт** львівского „Бояна", що відбуде ся під протекторатом Впр. Митрополита дня 7 червня с. р., вже продають ся в „Боянї" (ул. Трибунальска ч. 6) від години $6^1/_2$ до 8 вечером. Цїни білетів: Крісла першорядні в партері 4 кор., другорядні 3 кор., третерядні 1 кор. 50 сот. — Фотелї І. поверха 4 кор., фотелї ІІ.

— Що гадаю робити? Я вас не розумію. Закон говорить ясно і виразно, тут нема що надумувати ся.

— Віддасте єго під военний суд?

— Чи-ж можу що иншого зробити?

— Знаєте, що єго жде?

— Вояк, що в часї війни стоїть на вартї і провинить ся против істнуючих приписів, має бути розстрілений — відповів старий Педроні. — Я знаю, Павло моя наймолодша дитина, а прецї не можу инакше зробити.

— Я знаю одну раду, пане капітане!

— Говоріть, говоріть! — кликнув живо старий, відтак оглянув ся осторожно і нахилив ся до поручника.

— Варту коло вашого сина має інфантерист Варделя. Ви знаєте, що вам Варделя завдячує. Я говорив з ним, він позволить Павлови утечи. Ніч темна — всї сплять, він може легко втечи.

— Гадаєте?... Дякую вам.... Великий Боже!

— Отже маю іти?

Поручник встав і хотїв свою руку виривати з руки капітана, котрий єї судорожно стискав.

— Нї, нї! *Лишіть ся ще.... так не можна....*

— Чому?

— Чому? Ви питаєте чому? Я дав мому синови житє і дав єму всьо, що отець лише може дати. Лише одного не можу єму жертвувати — чести. Єсли-б я завтра встав з постели яко збезчещений чоловік, то я не пережив би сего. А відтак — єсли-б я навіть себе жертвував, то чи міг би я приймити сю жертву від вас обох? Ви молоді, стережіть ся, щоби проклятє одного хибного кроку не переслїдувало вас цїле житє. А Варделя? Раз я уратував єму житє. Чи-ж маю право відбирати єму за се єго честь? *Лишіть ся, Павло Педроні стане перед судом!*

Офіцир здвиг плечима і сїв. Пізнїйше почув немов стогін або плач з сторони, де стояв капітан.

Вчасним ранком стояла компанія готова до походу. Варти вернули до табору; деякі з них доносили, що наближає ся неприятель. І дїйстно від сторони Савони, берегом ріки Сакра, наближав ся сильний відділ Італіянців, котрому ледви чи могла оперти ся одна австрийска компанія.

Компанія мала задачу розслїдити долину Сакру і понищити мости, щоби Італіянцї, що ішли долиною Джудікариї, так довго не могли получити ся, доки не найде підмога з Вецана. Капітан серед безнастанних перепалок з малими італіяньскими відділами, що підбурювали сїльске населенє до повстаня, виповнив свою задачу і хотїв вже вертати до своєї армії, коли заскочила єго темна ніч і спонукала переночувати на горбку коло Чілї.

Він мав ще лиш перейти через ріку, що сильно прибула, і знищити міст на ній, послїдний, який ще лишив ся.

Положенє компанії було небезпечне. Скоро сьвіт дав ся почути голос дзвонів в Чілї на знак, що і мешканцї сего міста прилучили ся до Італіянцїв. Єсли би компанії не удало ся дійти до моста скорше як Італіянцям, що надходили з Савони, то она могла дістати ся в два огнї, а до того неприятель міг ще дістати поміч з Тінероньских лїсів.

На щастє компанії був неприятель ще далеко, а скали над рікою Сакрою спиняли єго похід. Компанія достигла вже моста, як неприятельский відділ мусїв ще що найменше десять мінут машерувати. Вояки перейшли ріку і капітан велїв поки що зірвати поруче з моста. Про цїлковите знищенє моста не було що думати, бо в тій хвили показав ся другий італіяньский відділ, що з противної сторони наближав ся до берегів Сакри.

Капітан Педроні пізнав зараз, що найлїпше буде зірвати два або три прясла мостові, щоби надтягаючих з Савони і Чілї Італіянців задержати бодай так довго, аж компанія не займе безпечного становища.

Скоро, але у взірцевім порядку цофнула ся компанія на скалисте узгіре, звідки могла боронити ся довший час, навіть против значної переваги; рівночасно вислано патрулю на всхід, щоби розвідати ся, чи з тої сторони, котрої населенє було доси спокійне, не грозить ніяка небезпечність.

Тимчасом вислані піонїри скінчили свою роботу на мостї і старали ся тепер чимскорше схоронити ся в безпечне місце, заки Італіянцї надійшли на віддаль вистрілу.

Під два прясла моста заложено патрони до розсаджуваня. Запалено короткий шнур — ще лиш кілька хвиль і гарний міст мав зникнути в розбурханих филях ріки.

Хвиля, що між тим уплила, здавала ся вічностию. Вояки дивили ся з напруженою увагою на міст. Капітан і оба поручники стояли на боцї, оперши ся о скалу. Они були досить близько, щоби могли бачити, як мала хмарка диму, що уносила ся над патронами, розвіяла ся, не викликавши ніяких наслїдків.

Шнурки погасли, не запалили пороху і міст стояв отвором для неприятеля.

Італіянцї замітили, що компанія працює над знищенєм моста. Они не ішли вже тепер в рядах, але кинули ся один наперед другого, щоби скорше дістати ся до моста.

— До чорта, шнури не горять! — крикнув капітан, отираючи піт з чола. — Три

поверха в першім ряді по 2 кор., в другім 1 кор. 70 сот. Крісла III. поверха першорядні по 1 кор., другорядні по 60 сот., треторядні по 40 сот. — Льожи мезанінові 16 кор. збірні 10 кор, I. поверха по 16 кор., партерові і II. поверха по 12 кор., збірні по 8 кор. Чистий дохід призначуєсь на добродійні цїли.

— Сьвідоцтво зрілости в ґімназиї в Ярославі одержали: Роберт Чехович, Витовт Чехович, Ізид. Дайхес, Йос. Дайхес, Йос. Добрутский, Кар. Домка, Стан. Дзержиньский, Стан. Грабовский, Євг. Ганасевич, Тад. Яник, Казим. Кляйс, Филип Куменґа, Ів. Лясек, Франц Лея, Марк Ліон, Франц Лонц, Іґн. Ланцуцкий, Конст. Лушпиньский, Едм. Панеш, Кар. Перенц, Фішель Зоммер, Руд. Стрісовер, Стан. Шпетнар, Кар. Твердохліб, Андр. Василюк, Мих. Волош, Ів. Захарский, Марк. Змора, Йос. Жиґимунт і Казим. Цисло.

— Зелїзниче безробітє в Америцї. New York Herald доносить сенсанцийну вість, що дня 6. червня мають на американьских зелїзницях відправити 70.000 робітників. Пенсильвеньску зелїзницю збудовано перед двома роками коштом 5 міл. долярів, для улекшеня величезного тодї зелїзничого руху до Пітсбурґа, а тепер та зелїзниця зовсїм не оплачує ся, отже єї замикають. Служба инших зелїзничих шляхів має для солїдарности застрайкувати. Правительство Сполучених Держав побоюючи ся розрухів страйкарів в Новім Йорцї, видало приказ, аби до Нового Йорку рішучо нікого не впускати, хто не викаже ся, що має 10 долярів готівки на удержанє. Тим способом здержить ся наплив бездомних страйкарів до міста.

— Читальня „Просьвіти" у Львові на Жовківскім передмістю устроює в недїлю дня 5 с. м. в великій сали Zdrow-я при ул. сьв. Мартина ч. 22 вечерок в память 43 роковин смерти Тараса Шевченка з отсею проґрамою: 1) Вступне слово. 2) Шевченко-Воробкевич: „Огнї горять", мішаний хор читальнї. 3) Шевченко: „Посланиє", деклямация. 4) Шевченко: „Ой Днїпре мій, Днїпре", спів Яреми з „Гайдамаків" сольо баритонове. 5) Ніщиньский: „Закувала та сива зазуля", мішаний хор читальнї. 6) Шевченко: „Розрита могила", деклямация. 7) Колесса: „Вулиця", мішаний хор читальнї. Цїни місць: Крісла в перших двох рядах по 1 К, в дальших трох рядах по 50 с., в послїдних пятьох рядах по 20 с., місця стоячі по 10 с. Добровільні датки для читальнї приймає ся з подякою. Білєтів скорше набувати можна в хатї читальнї що дня від години 7 до $9\frac{1}{2}$ вечером, а в склепі п. I. Чорнія (ул. Жовківска 59 А), а перед самим вечерком при касї від години 4. Початок точно о год. $5\frac{1}{2}$ вечером.

† Помер у Львові Густав Шубут, купець в 55-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Всхідно-північно-західний австрийский звязок зелїзничий. З днем 1 липня 1904 увійде в житє додаток IV. до тарифи часть II, зшитка 1 з 1 січня 1900.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 3 червня. Стан австро-угорского банку з днем 31 мая 1904: Банкноти в курсї 1.618,741.000; резерва в металях 1.500,493.000; векслєвий в сумі 277,224.000; льомбард паперів 37,811.000; банкноти вільні від податку в сумі 278.945.000.

Льондон 3 червня. Бюро Райтера доносить: Японцї висадили нове войско на беріг коло Тінтуїце, 20 миль на полудневий захід від Такушану. Розповідають, що около 70 перевозових кораблїв, ескортованих воєнними кораблями, висадило там войска на беріг. Доносять дальше, що на поміч для армії, що держить Порт Артур в облозї, висаджено войско на беріг на північ від Талїєнвану.

Льондон 3 червня. „Standard" доносить з Тієнцину: Велика рада в Пекінї вислала до российского посла вПекінї ноту, в котрій звертає увагу на то, що війска российскі не повинні нищити будинків знаходячих ся в тих неутральних округах, котрі Росияни опускають, бо через то настає поважне нарушенє неутральности. Так само вислала рада телєґраму до ґен. Ма з інструкциєю, щоби подав то до відомости всїх российских комендантів.

Чіфу 3 червня. Бюро Райтера доносить: Прибувші тут з Такушану Хінцї розповідають, що 6 до 10 тисячів японьского війска відійшло сими днями до Фенванчена. Також і з иньших сторін виходить туди війско.

Льондон 3 червня. В Чіфу розійшла ся чутка, що на 6 миль від Порт-Артура відбула ся кровава битва, в котрій Росияни були змушені уступити ся. Японцї забрали 6 пушок. Цїла японьска фльота острілювала Порт-Артур.

Тульон 3 червня. Около 1000 демонстрантів впало вчера до церкви на однім з передмість і знищили вівтар та всї прибори церковні. Причиною нападу було то, що парох тої церкви не хотїв причащати дїтий, що з нагоди якогось торжества сьпівали в школї межинародні пісні. Полїция і жандармерия зробили спокій.

охотники наперед! — закомандував і обернув ся до вояків.

Минуло кілька хвиль. Бігти до моста значило іти на смерть, на певну смерть — але тут ішло о житє цїлої сотки товаришів. В великих важних хвилях находять ся все великі люди.

В тім виступив наперед інфантерист Педроні, що без оружия стояв на боцї.

— Отче! — відозвав ся.

— Я тут не отець. Тут я комендант. Чого хочете? — запитав острим голосом.

— Пане капітане, прошу о одну ласку.

— О яку ласку?

— Позвольте, щоби я міст висадив у воздух!

Капітан зблїд, але єго лице прибрало в однїй хвили радістний вид.

— Я провинив ся — говорив дальше молодець. — Там жде мене честна смерть і прощенє!

— Павле! Сину мій! Іди, нехай тебе Бог провадить.

Вояк зігнув ся і заки капітан вспів відтягнути руку, син поцїлував єї....

Як стріла полетїв молодець зі скали в долину до моста. Вояки глядїли за ним з таким зачудованем, з яким люди звичайно дивлять ся на того чоловіка, що ненадійно виявляє ся яко великий герой. Капітан стояв як скаменїлий на своїм місци, а єго очи слїдили за наймолодшим сином, що мав досить відваги, щоби свій сором змити такою смертию.

Перший поручник від зворушений очима за молодим героєм, між тим як з уст другого все ще не сходив глумливий усьміх. Мовчки ухопив він карабін стоячого побіч вояка і держав єго на поготовлю. Капітан не замітив сего.

Педроні був вже у мети і стояв на першім пряслї, вояки заперли в собі дух. Перші з Італїянцїв були вже в віддали стрілу; карабіни стали відзивати ся, а кулї свистали вже понри голову шаленого молодця.

В тій хвили заволодїв ним божевільний страх, страх перед смертию і невисказана жадоба житя. Він відкинув шнур, витягнув з кишенї хусточку і махаючи нею, побіг на другий конець моста.

Цїла компанія заричала з лютости. Капітан похитнув ся нараз, немов би єго хто штовхнув.

— Я щось такого прочував — сказав другий поручник з насьмішкою.

Роздав ся вистріл. Педроні біг дальше. Поручник зле мірив.

— Стріляй! — крикнув капітан з розпукою.

Компанія вистрілила — але непевно і зле. Кождому трясли ся руки — тут в присутности вітця.

В хвили, коли молодий Педроні вибігав вже майже з поза обсягу вистрілу, вирвав капітан одному воякови карабін з руки. Він підніс єго до плеча і змірив певною рукою — роздав ся вистріл — і Педроні розкинувши руки, упав з перерazливим криком на землю.

Капітан заточив ся. Карабін випав єму з руки і рамена обох поручників зловили „щасливого" стрільця.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Ґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденьника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш та аґенция.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлїпше средство на липе. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ,** ем. уч. **Іванчани.**

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 ½ % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купні землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	**1,444.589 К**	**Позички**	**1,330.822 К**
Удїли	**109.835 К**	**Цїнні папери льоковані в банках і на рахунках біж.**	**280.681 К**
Фонди резервові	**21.318 К**		

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брячанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (трете цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видання без образків.

***Молитвенник народний** 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 c. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр 60 с. ***Оповідання** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповідання М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Сангвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки,** Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).